

DIALOG DIREKT #96

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Så fel det kan bli! Något av det viktigaste jag har lärt mig är att acceptera att jag kan göra fel. Inte det att jag tycker om att saker blir fel, men när jag har gjort fel kan jag acceptera det och inte till varje pris förneka. När jag har fel i någon fråga kan jag också i allmänhet acceptera det. Det är väl bara emellanåt när min hustru påpekar något fel som det kan kännas svårt att hålla med, men även på denna punkt tycker jag att jag lär mig.

Det blev således fel i förra numret med tidpunkten för konsultationsmötet i Indien. Det är redan 4 - 11 februari, inte mars som jag hade fått för mig. Således är det angeläget att den som har tankar att förmedla sänder dem snarast så att vi kan ge det till *Terttu* eller *Knud Simon*.

Jag har fått följande punkter från *Terttu* om vad som skall avhandlas. I förberedelse till konsultationen har alla deltagare ombetts att samråda med sina lag om följande frågor:

1. Vilka är dagens prioriteringar för MRA i ert land och område?
2. Finns det frågor i ert land och område som inte tas upp men som borde tas upp?
3. Hur kan MRA bli en mer enad global gemenskap? Vilka medel och vilka gemensamma aktioner skulle kunna åstadkomma detta?

Terttu är angelägen att få några synpunkter från en svensk horisont innan hon far. Jag kan förmedla dem.

Följande reflektioner från *Harry Ferngren* kom just efter att förra numret lämnat min dator. En tillbakablick på det förra seklet visar att det har hänt otroligt mycket. Utvecklingen går allt fortare. Om det sedan går framåt eller bakåt kan diskuteras, och man kan undra vad som skall ske under detta sekel.

Aspekter på 1900-talet

Under en semestervecka i Marocko i december 1999 hade jag tillfälle att tänka på vårt gångna sekel och söka dra några andliga trådar ur den mångfacetterade väv som 1900-talet utgör. Det syntes då naturligt för mig att dela seklet i två halvor 1900-49 samt 1950-99. De första halvan innehåller två världskrig, kolonialismens blomstringstid, atombomben m.m. som väl gör att detta halvsekel måste betecknas som ett av de värsta under mänsklighetens historia.

Dock framträdde även under denna tid profeter som manade till sans och icke-våld och vilka uppmanade människorna då att söka och följa sanningen. En av dessa var **Mahatma Gandhi** i Indien och en annan var **Frank Buchman** i Europa-USA. Gandhi menade att sanning och icke-våld hör samman. **Thomas Merton** en av 1900-talets främsta kristna tänkare har återgett följande yttrande av Gandhi:

"The way of peace is the way of truth. Truthfulness is even more important than peacefulness. Indeed lying is the mother of violence. A truthful man cannot long remain violent." Gandhis ledarskap av icke-våldskampen för ett fritt Indien är väl en av det första halvseklets stora andliga och politiska segrar.

Buchman å sin sida betonade värdet av stillhet och skriven meditation i sökandet efter Guds vilja för personlig vägledning dag för dag och samlade kring sig studenter från Oxford för att förverkliga detta program. I sitt tal i Visby 1938 riktade han en skarp utmaning till oss svenskar: "lämna soffhörnskristendomen och finn din plats vid fronten i den andliga kampen". Hellre än att gå på möten föreslog han ett beslut inför Gud att finna och följa sin kallelse. Och om man som jag är född på 30-talet undrar man vilka svenskar, nordbor och andra som antog utmaningen?

Det lidande som de två världskrigen medfört för Europa och Asien är nog omätligt och går vare sig

Månadens böneämne

Konsultationsmötet i Panchgani.

att föreställa sig eller att förstå. Det förhärlikande av våldet som nazismen och kriget kom att innebära har fortsatt att plåga oss i Europa, och märks numera bl.a. som främlingsfientlighet.

Om vi då ser på andra halvan av seklet är Tysklands inlemmande i Europa en av detta halvsekels viktiga och glädjande händelser. Försoningen mellan Frankrike och Tyskland efter kriget är ett faktum som blev en av bakgrundsfaktorerna för EU. Och en annan kanske ännu viktigare händelse är kommunismens sönderfall i Europa symboliserad av Berlinmurens fall 1989. Staterna i Östeuropa har en efter en återfått sin frihet och börjat den långa och svåra marschen mot demokrati. Hur besvärlig den vägen än är och det tycks särskilt vara fallet i Ryssland så är ändå det faktum att man påbörjat denna utveckling ett steg framåt för folken i Östeuropa.

Men det sena 1900-talets människa tycks ha en svårighet att tänka själv. Thomas Merton framhöll redan på 60-talet att det gällde för amerikanerna men det tycks också gälla för oss i Europa. Merton observerade att i stället för att tänka själva tog amerikanerna sina tankar från media och populära idoler och blev därmed inte mänskliga utan ett slags "automater".

För att kunna omskapa världen religiöst-socialt betonar Merton tre ting:

1. Det mänskliga som skilt från det kollektiva och tekniska.
2. Det personliga d.v.s. respekt för människans ensamhet, för rätten att tänka själv och för hennes behov av kärlek och accepterande från andra.
3. Betoning på visdom och kärlek som möjliggör för människan att se livet i sin helhet med stabilitet och mening.

En svensk kvinna som också framhåller människans behov av att få tid att tänka själv är Lunda-professorn **Bodil Jönsson**. I boken "Tio tankar om tid" utreder hon hur man kan få ett nytt förhållande till tiden. Man kan lika väl föreställa sig att man har gott om tid som att man har ont om tid.

Det är en bok att ta med till 2000-talet. Boken berör människans andliga behov utan att använda de vanliga termerna för detta. Hon menar att för att komma till rätta med våra problem behövs såväl kompetens som god vilja samt civilkurage.

Vilka tankar och dygder skall vi ta med oss in i nästa årtusende för att kunna få den livskvalitet som skulle kunna hjälpa oss att få ett mer rättfärdigt och mänskligt samhälle?

På nyåret 1956 noterade **Dag Hammarskjöld** följande som kanske kan hjälpa oss:

Inför dig fader
i rättfärdighet och ödmjukhet
Med dig broder
i trohet och mod
I dig ande
i stillhet

Harry Ferngren, Spånga

Till sist en liten pärla som jag fann i dagens läsning i boken "Hope for Today".

Att leva här nere innebär att förvandlas, och att vara perfekt betyder att man ofta förvandlats.

Cardinal J. H. Newman

Anteo